اللھم ارنا الحق حقا وارزقنا اتباعہ وارنا الباطل باطلا وارزقنا اجتنابہ

ارشاداتِ جلالی

مرتبہ

احقر العباد خادم الاولیاء فقیر عبد السبحان حنفی مذہبا
قادری مشربا خلیفہ مجاز حضرت عمدۃ السالکین زبدۃ العارفین
شیخ المشائخ مرشدنا ومخدومنا فخر الاصفیا تاج الاذکیاء
جلال الاتقیاء جناب مولانا جلال الدین صاحب دامت فیوضہ
مقام نواکلی شریف تحصیل صوابی ضلع مردان

باجازت وحکم حضرت مرشدنا مدظلہم العالی

بکتابت

محمد گل رحیم آسمای مالک

کتب خانہ رحیمیہ محلہ جنگی عقب قصہ خوانی پشاور شہر

طبع گردید

منظور عام پریس پشاور

کتب خانۂ رحیمیہ پشاور

دا کتب خانه د حضرت ,, صاحب مبارک ،، د تورو کلي شریف

په دعا سره قائمه شوې او جوړه شوې ده

پیر بهائیانو له پکار دي چه د دې ترقي له

اوائ او ترقي ورکړي ۔ او د دې چاپ شده

کتابونه مستعمل کړي ۔

د پیر بهائیانو سره به خاص رعایت کیږي

یعني د نور بازار نه به کتابونه ارزان

ورکولے کیږي ۔ او د خپلے عقیدے

کتابونه به هم دلته موندے

شي ۔ فقط والسّلام

خادم

محمد گل رحیم

عفا عنه الرحیم

۱۳ / محرم ۱۳۸۳ھ

یوم چهارشنبه

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

الحمد للہ رب العلمین والصلوۃ والسلام علی سید الانبیاء والمرسلین
وعلی الہ واصحابہ اجمعین اما بعد فیقول العبد الفقیر المقر بالعجز
والتقصیر عبد السبحان القادری ابن العلامۃ راس المحققین فخر المحدثین
شیخ الاسلام والمسلمین امام اھل السنۃ والجماعۃ مولانا الحاج شائستہ گل
القادری مدظلہ العالی بانی و مھتمم دار العلوم حنفیہ سنیہ لنڈی شاہ
متہ ابن العلامۃ الفھامۃ شمس العلماء محب الفقراء ماحی البدعۃ محی السنۃ
تاج الاصفیاء فرید الدھر حضرت مولانا محمد علی القادری رحمۃ اللہ علیہ
ابن محترم المقام واجب الاحترام فخر الزمان قبلہ مولانا عمر دراز خان
صاحب علیہم الرحمات والبرکات اللھم ارحم علیّ وعلیھم ولا تعذبنی و
لا تعذبھم بحرمۃ سید الابرار برحمتک یا ارحم الراحمین امین ان رجلا جائنی
وطلب منی تلقین کلمۃ التوحید فاجزتہ لما اجازنی شیخی جلال الاولیاء
جلال الدین القادری مد اللہ ظلالھم عن شیخہ جمال الاولیاء العظام
عبد الحنان رحمہ اللہ عن شیخہ قطب الاولیاء عبد الوھاب القادری
رحمۃ اللہ علیہ عن شیخہ سراج الاولیاء عبد الغفور القادری رحمۃ اللہ علیہ
عن شیخہ کمال الاولیاء محمد شعیب القادری رحمۃ اللہ علیہ عن شیخہ ذو
العطاء الحافظ محمد عمر القادری رحمۃ اللہ علیہ عن شیخہ سر الاولیاء محمد صدیق
البشاوری القادری رحمۃ اللہ علیہ عن شیخہ کمال الاصفیاء شیخ جنید الفتا
رحمۃ اللہ علیہ عن شیخہ شمس الوری شیخ احمد الملتانی القادری رحمۃ اللہ علیہ
عن شیخہ جمال الاتقیاء شاہ عالم الدھلوی القادری رحمہ اللہ علیہ
عن شیخہ مقبول خدا شیخ منور القادری رحمۃ اللہ علیہ عن شیخہ شمس
الاولیاء شاہ دولہ الگجراتی القادری رحمۃ اللہ علیہ عن شیخہ قبلۂ حاجات
وکعبہ مدعا سیدنا شیخ عبد القادر محی الدین الحسنی الحسینی الجیلانی

قدس اللہ سرہ العزیز عن شیخہ ابی سعید المبارک المخدومی رحمۃ اللہ علیہ
عن شیخہ ابی الحسن الهنکاری رحمۃ اللہ علیہ عن شیخہ ابی الفرح الطرطوسی
رحمۃ اللہ علیہ عن شیخہ عبد الواحد التمیمی رحمۃ اللہ علیہ عن شیخہ ابی بکر
الشبلی رحمۃ اللہ علیہ عن شیخہ ابوالقاسم الجنید البغدادی رحمۃ اللہ علیہ
عن شیخہ سری السقطی رحمۃ اللہ علیہ عن شیخہ معروف الکرخی رحمۃ اللہ
علیہ عن شیخہ داؤد الطائی رحمۃ اللہ علیہ عن شیخہ الحبیب العجمی رحمۃ اللہ علیہ
عن شیخہ حسن البصری رحمۃ اللہ علیہ عن شیخہ الامام امیر المؤمنین سیدنا و
مولانا علی ابن ابی طالب کرم اللہ وجہہ عن سیدنا ونبینا رسول اللہ صلی اللہ
علیہ وسلم عن جبرئیل علی نبینا وعلیہ الصلوٰۃ والسلام عن رب العزۃ جل جلالہ
وعمّ نوالہ وعزّ اسمہ وبعد ان لقنتہ کلمۃ التوحید فاجزتہ بتلاوتہا عقب کلّ
فریضۃ ثلث مرّات بالجهر وفی سائر الاوقات علی حسب ما تیسّر لہ فمن
نکث فانما ینکث عن نفسہ ومن اوفی بما عاهد علیہ اللہ فسیؤتیہ اجرًا
عظیمًا وصلی اللہ تعالی علی سیدنا ومولانا محمد وآلہ واصحابہ اجمعین

بسم اللہ الرحمن الرحیم

وبہ نستعین ۔ الحمد للہ رب العلمین ۔ والصلوٰۃ والسلام علی سیدنا ونبینا
وحبیبنا ومولانا محمد ن المرسل رحمۃ للعلمین اما بعد فان حامل ھذا الکتاب
من الفقراء السالکین فبناءً علی ذلک
ینبغی لمن یرجوا اللہ والیوم الاخر ان یحترمہ ویعینہ لان اللہ تعالی لا یضیع اجر من
احسن عملاً ۔ واللہ فی عون العبد ما دام العبد فی عون اخیہ ھذا والسلام

حررہ   في يوم   سنہ ۱۳

شجرہ مبارکہ قادریہ غفوریہ

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

اے خداوندا تو ذاتِ کبریا کے واسطے
التجا کرتا ہوں تجھ سے یا الٰہ العٰلمین
شیخ حسن بصری کا نام لاتا ہوں شفیع
حضرتِ معروف کرخی کے لئے تو رحم کر
یا الٰہی دے مجھے شوقِ وصالِ احمدی
یا الٰہی دین و دنیا میں مرا دل شاد کر
شاد کر مجھکو الٰہی غمزدہ ہوں بے نوا
حوضِ کوثر دے مجھے اور قربِ ختم المرسلین
شیخ ابوالحسن ہنکاری جمالِ اولیاء
دل کو روشن کر طفیلِ غوثِ اعظم باصفا
فضل کر مجھ پر طفیلِ شاہ دولہ باکمال
دین و دنیا کا وسیلہ کن ہمارے سب لئے
شیخ احمد ملتانی دوجہان کے دستگیر
یا الٰہی کر مجھے محبوب اپنا بے ریا
دور کر مجھ سے الٰہی غم الم روزِ جزا
بخشدے اپنی محبت یا الٰہ العٰلمین
آرزو کرتا ہوں تجھ سے یا غفور المذنبین
روشنی دے دل میرے کو یا رشید المرشدین
دور کر ظلمت ہماری دوجہانوں کے لئے
فیض دے مجھکو الٰہی دین و دنیا میں تمام
یا الٰہی کر عطا مجھکو رضائے احمدی
بخشدے مجھکو معاصی یا الٰہی درجہان

رحم کر مجھ پر محمد مصطفیٰ کے واسطے
کھولدے مشکل علیِ مرتضیٰ کے واسطے
شیخ حبیب عجمی پیر ھدی کے واسطے
شیخ عبداللہ ستری اولیا کے واسطے
شیخ جنید بغدادی بے ریا کے واسطے
شیخ شبلی صاحب نور و صفا کے واسطے
شیخ عبدالواحد تمیمی رہنما کے واسطے
بوالفرح طرطوس معینِ اصفیا کے واسطے
شیخ ابوسعید مبارک مقتدا کے واسطے
قبلۂ حاجات کعبہ مدعا کے واسطے
شیخ شاہ منور مقبول خدا کے واسطے
شیخ شاہ عالم جمالِ اتقیاء کے واسطے
شیخ جنید پشاوری کمال اصفیا کے واسطے
شیخ محمد صدیق پشاوری اولیاء کے واسطے
شیخ محمد عمر الٰہی ذوالعطاء کے واسطے
شیخ محمد شعیب کمالِ اولیاء کے واسطے
شیخ عبدالغفور سراج اولیاء کے واسطے
شیخ عبدالوہاب مرشد اولیاء کے واسطے
شیخ ما عبدالحنان پر صفا کے واسطے
شیخ جلال الدین جلال اولیاء کے واسطے
شیخ عبدالسبحان خادم اولیاء کے واسطے
برطفیل ان اولیاء و اصفیاء کے واسطے

مناجات د شاهجهان ابو البیان د شهباز گړهۍ مردان

اوکړے په مونږ ربه باخپل فضل او احسان ربه   په حق د نبي کلي مصطفیٰ آخر زمان ربه

قبول کړے ته په لوی دربار د عاجزئ مناجات   په عاجزئ د زړه دا سوال کړی شاهجهان ربه

په لنډئ شاه کښې شته جناب عبد السبحان صاحب   په حق د دوی مو کړے محفوظ د نفس شیطان ربه

د نوی کلی باباجی جلال الدین صاحب   د دوی په حق مو کړے په حقه لار روان ربه

شیخ الابرار عبد الحنان دیار حسین شریف   کړے عزتمند ئے په دنیا تول خاندان ربه

کوم مقاصد شرعی چه مونږ په زړه کښې لرو   په برکت د دے پاکانو ئے کړے آسان ربه

غوث الزمان عبد الوهاب چه د مانکی شریف وو   د دے غوثانو په خاطر مو کړه شادان ربه

د سوات صاحب عبد الغفور چه د سیدو شریف کښې   راته معاف د دوی په حق کړه کل عصیان ربه

بل حضرت شیخ محمد شعیب د توردهیر شریف دے   د دوی پشان مو کړے د دین لوی خادمان ربه

شته عمرزو کښې شیخ حافظ محمد عمر الٰهی   مونږ په حرمت د دے حضرت لوئے ودان ربه

خدایه په حق د حضرت شیخ محمد صدیق بشانی   راکړے د جنت الفردوس حور غلمان ربه

بل حضرت شیخ جنید پشاوری گل گلاب   د دوی په حق راکړے عزت په خوشان ربه

ته په حرمت د حضرت شیخ احمد صاحب ملتانی   په ځنکدن کښې مو خطا مه کړے ایمان ربه

خدایه په حق د شاه عالم چه په دهلی او سید و   راته رضا لقاء ته راکړے د خپل ځان ربه

شیخ منور صاحب نیازبین ولی دوست آخاوند وو   د دوی په حق راته همه راکړے جنان ربه

ته په حرمت او برکت د شاه دوله گجراتی   په سوال جواب مو کړے د قبر بنه گویان ربه

د حضرت شیخ عبد القادر جیلانی بغدادی   په سلسله مو همیشه کړے پټکان ربه

ته په حرمت د حضرت شیخ ابو سعید مبارک   راته عطا فضل و کرم کړے بے پایان ربه

ابو الحسن هنکاری چه وو خادم د اسلام   د دوی په حق مو کړے د خپل دین قربان ربه

د حضرت شیخ ابو الفرح طرطوسی مبارک   فنا فی الله په مرتبه مو کړے شایان ربه

خدایه په حق د حضرت شیخ عبد الواحد تمیمی   مونږ په صحیح معنو کښې کړے مسلمانان ربه

چه د نیازبین دے په دربار کښې ابوبکر شبلی   راکړے د دوی په برکت او جنت مکان ربه

د شیخ جنید بغدادي په مخ له تا کو وسوال	راکړه عمل ته په حدیث او په قرآن ربه
شیخ عبد الله سري سقطي په برکت الٰهي	لرې تازه ته همیشه څمونږ اوطان ربه
د حضرت شیخ معروف کرخي صاحب په مخ خاونده	همیشه ذکر مو جاري کړې په لسان ربه
خدایه په مخ د حضرت شیخ داؤد طائي مکرم	ورځ د قیامت کښې مو داخل کړې په ریان ربه
قبول مو سوال کړې ته په مخ د شیخ حبیب عجمي	په لاره حقه بانديِ ته مو کړه رهوان ربه
د حضرت شیخ حسن بصري په مخ الٰه څمونږ	مونږ په اصلي معنو کښې ته کړې کاملان ربه
دا سِلسِله مو د علي ابو تراب نه چه ده	همیشه ته د دې تولي لرې دَوران ربه
د محمد رسول الله د جنډې لاندې مونږه	ته کړې راجمع د قیامت په لوی میدان ربه
ته د خپل ذات په لوئ خاطر رحیم کریمه خدایه	رحم کرم او کړه څمونږ په حال سبحان ربه
مور پلار م او بچې د دې پاکانو په مخ	ورسره نور م مشران او کشران ربه

یم شاهجهان بالاګړهئ کلے مقام دے ځما
ما تابعدار کړې د احمد نبي سلطان ربه

شجرهٔ قادریهٔ غفوریهٔ مبارکه

بسم الله الرحمن الرحیم

حامداً ومصلیاً ومسلماً علیٰ رسوله الکریم

ربه په حرمت د شیخ هادي عبد السبحان	کړې هدایت یاب په طریقت اهل جهان
ربه په حرمت د شیخ څمونږ جلال الدین	راکړې په احکامو خپلو مونږ له یقین
ربه په حرمت د حضرت شیخ عبد الحنان	کړې مو د آفاتو د دارینو په امان
ربه په حرمت د حضرت شیخ عبد الوهاب	راکړې په ښي لاس ته خوشحالئ مونږ له کتاب
ربه په حرمت د حضرت شیخ عبد الغفور	کړې مو په خپل رحم او کرم سره مغفور
ربه په حرمت د حضرت شیخ محمد شعیب	پاکې مو سینې کړې په اسلام کښې له هر ریب
ربه په حرمت د حضرت شیخ محمد عمر	کړه آسان په مونږه لوئې سفر د سخت محشر
ربه په حرمت د حضرت شیخ محمد صدیق	راکړې د اعمالو نیکو مونږ له توفیق

ربه په حرمت او برکت د شیخ جنید — کړې حاصل ځمونږه په دارینو هر امید

ربه په حرمت د حضرت شیخ احمد ملتانی — کړې خدایه محفوظ مونږه له کیده مکر شیطانی

ربه په حرمت د حضرت شیخ شاه عالم دهلوی — راکړې په کمال مونږ له درجات اخروی

ربه په حرمت د حضرت شیخ شاه منور — کړې هر یو ځمونږ د نیک عمل سره معمور

ربه په حرمت د حضرت شیخ شاه دوله — کړې مو په ایمان راکړې امان له هره غوله

ربه په حرمت د حضرت شیخ پیر دستګیر — کړې مونږه نیکان شیطان ځمونږ نه کړې زهیر

ربه په حرمت د حضرت شیخ ابو سعید — ورځ کړې د محشر په مونږ خوشحاله عید

ربه په حرمت د حضرت شیخ ابو الحسن — جنة البقیع کښې ربه مونږه کړې دفن

ربه په حرمت د حضرت شیخ ابو الفرح — او سکوې په مونږ د خپل حبیب د لاس قدح

ربه په حرمت د حضرت شیخ عبد الواحد — قبض کړې ارواح ځمونږ د رحم په قاصد

ربه په حرمت د حضرت شیخ شبلی — د رنه ځمونږ نیکی کړې په کوم وخت چې تلې

ربه په حرمت د شیخ جنید بغدادی — د رنه او عزتمنده کړې ځمونږ هره بنادی

ربه په حرمت د عبد الله سری سقطی — منقاد کړې مونږ خپل د دین شرع و جمله احتیاطی

ربه په حرمت د حضرت شیخ معروف کرخی — په امن امان مونږ کړې له اعمالو دوزخی

ربه په حرمت د حضرت شیخ داود طائی — پیدا کړې رهبرین د دین چه دین وانه ښائی

ربه په حرمت د شیخ حبیب عجمی — فدا د خپل حبیب کړې ما هم پلار هم مور امی

ربه په حرمت د حضرت شیخ حسن بصری — داخل مو په جنت کړې هلته راکړې برتری

ربه په حرمت د حضرت شاه علی حیدر — خړ بو مو خپل خپلوان او مور و پلار کړې په کوثر

ربه په حرمت عزت د شاه مرسلین — دیدار مو خپل نصیب کړې مونږه ټول وایو آمین

عزت چه دی ورکړیدی حبیب مصطفی له — د دې عزت په مخ مونږه ټول بوزې د ده خوا له

تمام شجره شوه سوال کوی عبد الحنان — رحیم کریم غفور یې شه په مونږه مهربان

عزت چه ستا په نزد د صلحاؤ دی ای ربه! — خلاص مونږ په دارینو کړې ای خدایه له غضبه

توفیق د شجرې د لوستو غواړو صبح و شام — مجیب دې ثواب راکړې وی پیدائی مود سلام

وظائفِ قادریہ غفوریہ مِن اجازاتِ مرشدنا حضرت پیر صاحب نوکلی عمّ فیوضہ

اسماءِ حُسنیٰ

یَا اَللہُ یَا رَحْمٰنُ یَا رَحِیْمُ یَا حَافِظُ یَا نَاصِرُ یَا مُعِزُّ یَا وَکِیْلُ

استغفار شریف با تسبیح

سُبْحَانَ اللہِ وَبِحَمْدِہٖ سُبْحَانَ اللہِ الْعَظِیْمِ اَسْتَغْفِرُ اللہَ الْعَظِیْمَ الَّذِیْ لَآ اِلٰہَ اِلَّا ھُوَ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ وَاَتُوْبُ اِلَیْہِ۔

چهل کاف شریف

کَفَاکَ رَبُّکَ کَمْ یَکْفِیْکَ وَاکِفَۃً کِفْکَافُہَا کَکَمِیْنٍ کَانَ مِنْ کَلِکَا
تَکُرُّ کَرًّا کَکَرِّ الْکَرِّ فِیْ کَبَدِیْ تَحْکِیْ مُشَلْشَلَۃً کَلْکَلُکٍ کَلِکَا
کَفَاکَ مَا بِیْ کَفَاکَ الْکَافُ کُرْبَتَہٗ یَا کَوْکَبًا کُنْتَ تَحْکِیْ کَوْکَبًا الْفَلَکَا

الاسماءُ السبعۃ

بِسْمِ اللہِ الْکَافِیْ۔ قَصَدْتُ الْکَافِیْ۔ وَجَدْتُ الْکَافِیْ۔ نِعْمَ الْکَافِیْ۔ لِکُلٍّ کَافِیْ۔ کَفَانِی الْکَافِیْ وَلِلّٰہِ الْحَمْدُ

ترتیب وتعداد اسباقِ طریقت پہ سِلسِلہ قادریہ غفوریہ کښ

بِسْمِ اللہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ۔ لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللہُ۔

دارومے سبق ذکرِ ناسوت دے۔ داپہ ذکر ناسوت سرہ ځکہ بللے شی چہ پہ ناسوکښ کافران مشرکان شتہ او پہ دے کلمہ طیبہ کښ نفی دهغہ خدایانو دہ چہ خلق پرِ کافر او مشرک دے۔ دے سبق تہ د نفی او اثبات سبق هم وائی ځکہ چہ پہ دے کښ اول نفی د خدایانو باطلو دہ او وروستے اثبات د معبودِ حقیقی دے۔ د دے اول سبق ذکر ناسوت پہ اول د هر سلو اَعُوْذُ بِاللہِ مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ۔ بِسْمِ اللہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَو پہ آخر د هر سلو بہ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللہِ صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَعَلٰی اٰلِہٖ وَاَصْحَابِہٖ وَسَلَّمَ وَئیلے شی یعنی لس وارے بہ اَعُوْذُ بِاللہِ۔ بِسْمِ اللہِ یکښ راشی او لس وارے بہ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللہِ صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَعَلٰی اٰلِہٖ وَاَصْحَابِہٖ وَسَلَّمَ پکښ راشی۔

اِلَّا اللّٰهُ

دادویم سبق ذکر ملکوت دَے. دے تہ ذکر ملکوت ځکہ وئیلے شی چہ ملائک علی نبینا وعلیہم الصّلوٰۃ والسّلام ټول موحدین دی. د کفر او شرک نہ پاکے دی او دا د ھغوی وظیفہ دہ. پہ دے دویم سبق کښ دھر سلو پہ سر بہ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ او وئیلے شی. سل وارے بہ اِلَّا اللّٰهُ پہ سلم وار محمد رسول اللہ صلے اللہ علیہ وسلم او وئیلے شی. یعنے لس وارے بہ محمد رسول اللہ صلے اللہ علیہ وسلم پکښ راشی

اَللّٰهُ

دریم سبق ذکر مُراقبہ دے. پس د اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ چہ پہ جہر سرہ او وئیلے شی د لفظ د (اَللّٰهُ) جل جلالہ تصویر پہ زړہ کښ داسے جوړول څرنګ چہ پہ کتابونو کښ لیدے شی دا ذکر مُراقبہ دے زړہ بہ ئے پورتہ تالو طرف تہ برغہ کړے وی. یعنے د برہ تالو سرہ بہ ئے د ژبے سر لګولے وی. او سترګے بہ ئے پټے کړی وی. او خولہ بہ ئے بندہ کړے وی او سا بہ پہ پوزہ باندِ اخلی. او بغیر د تلفظ نہ بہ نقش د لفظ د اللہ پہ زړہ کښ جوړوی پہ دے طریقہ بہ دومرہ وخت دا کار او کړی لکہ چہ بندہ اُوہ ځلہ ساہ پہ پوزہ اخستلے شی. دا اَدنیٰ مقدار دَے. او زیات وخت لرہ مقدار نشتہ دَے. دے سبق تہ ذکر قلبی ھم وائی چہ دا ذکر د زړہ دے.

اَللّٰهُ

څلورم سبق ذکر جبروت دے. ذکر جبروت ورتہ ځکہ وئیلے شی چہ لکہ اسم د اللہ جل جلالہ پہ اسماء حسنیٰ کښ خاص اسم ذات د اللہ جل جلالہ دے نو د ارنګے حضرت جبرئیل امین علی نبینا وعلیہ الصّلوٰۃ والسّلام یو خاصہ فرښتہ د اللہ جل جلالہ دہ. نو ځکہ دا ذکر مسمیٰ شہ پہ ذکر جبروت سیرہ ځکہ چہ د اللّٰه اسم ذات د اللہ جل جلالہ دے نور ټول صفتی دی.

هُوْ

پنځم ذکر لاھوت دَے. دے تہ لاھوت ځکہ وئیلے شی چہ اَلْوُجُوْدُ بَيْنَ الْعَدَمَيْنِ عَدَمْ. یعنے وجود پہ مینځ د دوو نشتوالو کښ نشت دَے وجود خو ھغہ وجود دے چہ

هغې لره عدم نشته هغه بالخصوص وجود د واجب الوجود تعالیٰ دے

اَللّٰهُ هُوْ

دا شپږم سبق ذکر عروج دے د سالک پوره ترقی په دے سبق سره حاصلیږی نو ځکه دا سبق مسمیٰ دے په ذکر عروج سره اَعُوْذُ بِاللّٰهِ۔ بِسْمِ اللّٰه به اوائی نو بیا به داسبق شروع کړی

هُوَ اللّٰه

اوم ذکر نزول دے دیته ذکر نزول ځکه وئیلے شی چه سالک لره الله جل جلاله بیا مخلوق ته د نصیحت دپاره مقرر روی اومرتبه ئے د عروج نه هم اعلیٰ او بالا شی نو ځکه دا ذکر مسمیٰ شۀ په ذکرِ نزول سره۔

اَنْتَ الْهَادِیْ اَنْتَ الْحَقُّ لَیْسَ الْهَادِیْ اِلَّا هُو

په دے سبق کښ بنده الله پاک ته عاجزی اوزاری کوی او ځان ته او نور مخلوق ته نصیحت کوی له دے وجے نه دا ذکر مسمیٰ شۀ په ذکر زاری او تضرع سره۔

دا ټه سبقونه ضروری د طریقت په سلسله قادریه غفوریه مبارکه کښ دی او په درود شریف او په استغفار کښ بنده لره اختیار دے

نقشه اسباق طریقت بسلسلۂ قادریۂ مبارکه

اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

(۱) لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ۔ تعداد روزانه یوزد (۱۰۰۰) (۲) اِلَّا اللّٰهُ۔ تعداد روزانه یوزر (۱۰۰۰)

(۳) اَللّٰهُ۔ ذکر مراقبه چاوه وا دے رسا په یوزه او خلی نور اختیار دے (۴) اَللّٰهُ۔ تعداد روزانه یوزر (۱۰۰۰)

(۵) هُوْ۔۔ تعداد یومیه یوزر (۱۰۰۰) (۶) اَللّٰهُ هُوْ تعداد روزانه یوزر (۱۰۰۰)

(۷) هُوَ اللّٰهُ۔ تعداد یومیه (۱۰۰۰) (۸) اَنْتَ الْهَادِیْ اَنْتَ الْحَقُّ لَیْسَ الْهَادِیْ اِلَّا هُو (۱۰۰۰)

اَسْمَاءِ حُسْنیٰ یَا اَللّٰهُ - یَا رَحْمٰنُ - یَا رَحِیْمُ - یَا حَافِظُ - یَا نَاصِرُ - یَا مُعِزُّ - یَا وَکِیْلُ

د هر مانځه نه روستو پنځلس ځله او زیاتی خود مختار دے

چهل کاف شریف د هر فرض مانځه نه روستو وړاندے او د روستو ترینه درے درے ځله درود قادریه هغه دا دے اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَعِتْرَتِهٖ بِعَدَدِ کُلِّ مَعْلُوْمٍ لَّکَ۔

سُبْحَانَ اللّٰهِ۔ د هر مانځه نه روستو درے دیرش ۳۳ ځله۔ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ (۳۳) اَللّٰهُ اَکْبَرُ (۳۳)

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِیْکَ لَهٗ لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ یو ځله وروسته روستو۔

قصیده غوثیه مبارکه روزانه یولس ځله وړاندے او د روستو ترینه درے درے ځله درود غوثیه هغه به د قصیده سره راشی۔

د اول سبق ذکر ناسوت په اول د هر سلو اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ

الرَّحِیْمِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ سل وارے اِلَّا اللّٰهُ په سلو وارے مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ عَلٰی اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَسَلَّمَ یعنے لس وارے به اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ اولس وارے به مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَعَلٰی اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَسَلَّمَ پکښ راشی۔

د ذکر مراقبے په سر به اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ په جهر اووائی او نور ټول تصوّر دے۔

په باقی پنځه سبقونو کښ د زړو په سر یو وارے اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ شته د سلو په سر نیاتی هیڅ الفاظ نشته فقط اللّٰه زر وارے هُوْ زر وارے لیکن ددے ذکر لاهوت د هر وسلو په سر اللّٰه به بیا بیا ویلے شی یعنے لس وارے اللّٰه به پکښ راشی نیاتی د زر وارے هُوْ نه۔

قَصِیدهٔ غَوثیه مُبارکه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

د قصیدے او چهل کاف شریف آداب۔ بے اودسه به نشی لوستے۔ په ځان به خوشبوئی لګوی حتی المقدور که کلونه وی نو هم، بښه پاک ځائے کښ چه آواز هم په پلیتی نه لګی۔

خلقو مشهوره کړیده چه په قصیدهٔ غوثیه لوستو سړے لیونے کیږی دا غلط ده ددے په لوستو نه لیونے کیږی بلکه ددے سره په بے ادبئ لیونے کیږی۔ او دا سے د ټولو سبقونو د طریقے مبارکے حال دے۔

هر څوک چه په ادابو سره دا قصیدهٔ مبارکه لولی او خپل سبقونه د طریقت بنه صحیح پوره کوی نو دا فوائد به ورته حاصل شی انشاء اللّٰه تعالیٰ۔

اول دا چه څوک په دے همیش والے وکړی او هره ورځ ئے یو لس ځله وائی نو په نظر د اللّٰه تعالیٰ کښ به مقبول او منظور شی۔

دوم دا چه هر څوک دا وظیفه کړی د ده حافظه به داسے قوی شی چه هر څه اوری یائے وائی یاد به ئے شی۔

دریم دا چه په عربی لوستو کښ به ئے طاقت زیات شی۔

څلورم دا چه د پاره د هر مقصود چه څلوېښت ورځے ولوستے شی څلوېښت ورځے به نوی تیرے شوے چه مقصود به ئے پوره شی۔

پنځم دا چه دا د خان سره وساتی او هره ورځے ددے وارے لولی او که لوستے نشی

نوبل خولئ دے ئے لولی اودے دئے اوری اوځان نردِ ئے نہ جدا کوی اوهر سحرا وماښام
دِ په دے کښِ نظر کوی نو حضرت غوث الثقلین رحمۃ الله علیه به خوب کښ اووینی ۔ او د
امیرانو او بادشاهانو مخکښ به مقبول شی
شاپیرم دا چه د هر مقصود او غرض شرعی دپاره ئے ولولی نو مقصود به ئے حاصل شی
لیکن دلوستونه دِ اول څه قدر دے شیرینی تقسیم کړی (قطب الارشاد ص ۴۷)

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ؕ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓی اٰلِ مُحَمَّدٍ مَّعۡدِنِ الۡجُوۡدِ وَالۡکَرَمِ مَنۡبَعِ الۡعِلۡمِ وَالۡحِلۡمِ وَالۡحِکَمِ وَبَارِكۡ وَصَلِّ وَسَلِّمۡ عَلَیۡهِ

سَقَانِی الۡحُبُّ کَاسَاتِ الۡوِصَالِ ۔ فَقُلۡتُ لِخَمۡرَتِیۡ نَحۡوِیۡ تَعَالِ
سَعَتۡ وَمَشَتۡ لِنَحۡوِیۡ فِیۡ کُؤُوۡسٍ ۔ فَهِمۡتُ بِسُکۡرَتِیۡ بَیۡنَ الۡمَوَالِیۡ
فَقُلۡتُ لِسَائِرِ الۡاَقۡطَابِ لُمُّوۡا ۔ بِحَالِیۡ وَادۡخُلُوۡا اَنۡتُمۡ رِجَالِیۡ
وَهُمُّوۡا وَاشۡرَبُوۡا اَنۡتُمۡ جُنُوۡدِیۡ ۔ فَسَاقِی الۡقَوۡمِ بِالۡوَافِیۡ مَلَالِ
شَرِبۡتُمۡ فُضۡلَتِیۡ مِنۡ بَعۡدِ سُکۡرِیۡ ۔ وَلَا نِلۡتُمۡ عُلُوِّیۡ وَاتِّصَالِ
مَقَامُکُمُ الۡعُلٰی جَمۡعًا وَّلٰکِنۡ ۔ مَقَامِیۡ فَوۡقَکُمۡ مَازَالَ عَالِ
اَنَا فِیۡ حَضۡرَةِ التَّقۡرِیۡبِ وَحۡدِیۡ ۔ یُصَرِّفُنِیۡ وَحَسۡبِیۡ ذُوالۡجَلَالِ
اَنَا الۡبَازِیُّ اَشۡهَبُ کُلِّ شَیۡخٍ ۔ وَمَنۡ ذَا فِی الرِّجَالِ اُعۡطِیۡ مِثَالِیۡ
کَسَانِیۡ خِلۡعَةً بِطِرَازِ عَزۡمٍ ۔ وَتَوَّجَنِیۡ بِتِیۡجَانِ الۡکَمَالِ
وَاَطۡلَعَنِیۡ عَلٰی سِرٍّ قَدِیۡمٍ ۔ وَقَلَّدَنِیۡ وَاَعۡطَانِیۡ سُؤَالِ
وَوَلَّانِیۡ عَلَی الۡاَقۡطَابِ جَمۡعًا ۔ فَحُکۡمِیۡ نَافِذٌ فِیۡ کُلِّ حَالِ
فَلَوۡ اَلۡقَیۡتُ سِرِّیۡ فِیۡ بِحَارٍ ۔ لَصَارَ الۡکُلُّ غَوۡرًا فِی الزَّوَالِ
وَلَوۡ اَلۡقَیۡتُ سِرِّیۡ فِیۡ جِبَالٍ ۔ لَدُکَّتۡ وَاخۡتَفَتۡ بَیۡنَ الرِّمَالِ
وَلَوۡ اَلۡقَیۡتُ سِرِّیۡ فَوۡقَ نَارٍ ۔ لَخَمِدَتۡ وَانۡطَفَتۡ مِنۡ سِرِّ حَالِیۡ
وَلَوۡ اَلۡقَیۡتُ سِرِّیۡ فَوۡقَ مَیۡتٍ ۔ لَقَامَ بِقُدۡرَةِ الۡمَوۡلٰی تَعَالِ
وَمَا مِنۡهَا شُهُوۡرٌ اَوۡ دُهُوۡرٌ ۔ تَمُرُّ وَتَنۡقَضِیۡ اِلَّا اَتٰی لِیۡ
وَتُخۡبِرُنِیۡ بِمَا یَاۡتِیۡ وَیَجۡرِیۡ ۔ وَتُعۡلِمُنِیۡ فَاَقۡصِرۡ عَنۡ جِدَالِ
مُرِیۡدِیۡ هِمۡ وَطِبۡ وَاشۡطَحۡ وَغَنِّ ۔ وَافۡعَلۡ مَا تَشَآءُ فَالۡاِسۡمُ عَالِ
مُرِیۡدِیۡ لَا تَخَفۡ اَللّٰهُ رَبِّیۡ ۔ عَطَانِیۡ رِفۡعَةً نِلۡتُ الۡمَنَالِ
طُبُوۡلِیۡ فِی السَّمَآءِ وَالۡاَرۡضِ دُقَّتۡ ۔ وَشَاؤُسُ السَّعَادَةِ قَدۡ بَدَالِیۡ
بِلَادُ اللّٰهِ مُلۡکِیۡ تَحۡتَ حُکۡمِیۡ ۔ وَوَقۡتِیۡ قَبۡلَ قَلۡبِیۡ قَدۡ صَفَالِیۡ

نظرت الی بلاد الله جمعا	کخردلة علی حکم اتصال
و کل ولی له قدم و انی	علی قدم النبی بدر الکمال
مریدی لا تخف واش فانی	عزوم قاتل عند القتال
درست العلم حتی صرت قطبا	و نلت السعد من مولی الموالی
رجالی فی هواجرهم صیام	و فی ظلم اللیالی کاللآلی
فمن فی اولیاء الله مثلی	و من فی العلم والتصریف حالی
انا الحسنی والمخدع مقامی	و اقدامی علی عنق الرجال
و عبد القادر المشهور اسمی	و جدی صاحب العین الکمال
انا الجیلی محی الدین اسمی	و اعلامی علی راس الجبال
فصلوا کلهم یا ایها الناس	علی المخصوص من خیر الرجال
فسهل یا الهی کل صعب	بحرمت سید الابرار عالی

د دے ځائے پورے د محترم عبد السبحان صاحب مدظلہ مسوّدہ د دے نہ دوستو ما احقر بخپلہ د صاحب مبارکے عمت فیوضہم نہ ولیکل د دے دپارہ چہ ماغونلِا ناخبرہ خبرشی (محمد گل رحیم اسماری)

اعوذ باللہ من الشیطان الرجیم   بسم اللہ الرحمن الرحیم

مونځونہ

اول د تهجد مونځ دے = د دے ترتیب دا دے چہ د څلورو رکعتو نیت بہ او تړی اول رکعت کښ بہ دولس ځلہ قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ولولی پہ دویم کښ یولس ځلہ پہ دریم کښ لس ځلہ داسے بہ ئے پہ هر رکعت کښ یو یو ځل کمہ وی آخری کښ بہ یو ځل شی۔ او کہ پہ رومبی کښ ئے یو ځل ولولی نو پہ دویم کښ دوہ ځلہ او پہ دریم کښ درے ځلہ د اسے پہ هر رکعت کښ بہ ئے یو یو وار سوا کوی آخری کښ بہ دولس شی۔ دا دوارہ طریقے د حضرت باباجی صاحب۔ دیار حسین شریف نہ مونږ تہ خودلی شوید ی۔ کہ وخت تنګ وی لو دا اتو رکعتو هم اجازت دے۔

او کہ بالفرض د شپے پاتے شی او پس د نور ختو نہ ئے پہ دے طریقہ سرہ او کړی نو هم ثواب ئے د شپے دا دا پشان دے پہ دلیل د دے قول د اللہ جل جلالہ سرہ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ ۔ هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ اَرَادَ اَنْ يَّذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ شُكُوْرًا (ترجمہ) اللہ تعالیٰ هغہ ذات دے چہ ګرځولے دہ شپہ او ورځ خلیفہ یو بل لرہ د پارہ د هغہ چا چہ ارادہ لری چہ ذکر کوی یا ارادہ لری د شکر کولو۔ او دا دلیل د هر هغے وظیفے د پارہ دے چہ د شپے وظیفہ پاتے شی د ورځے د ئے وکړی یا د ورځے پاتے شی د شپے ئے وکړی۔

دوم صلوٰة ضحیٰ دے = د دے ترتیب دا دے چہ پس د نور ختلو نہ دولس رکعتہ پہ اتو

کبِس په هر رکعت کبِس پنځه پنځه وارے سورة اخلاص او په څلورو کبِس به دومبی رکعت کبِس وَالشَّمْسِ وَضُحٰهَا او دویم رکعت کبِس وَاللَّیْلِ اِذَا یَغْشٰی او دریم رکعت کبِس وَالضُّحٰی وَاللَّیْلِ اِذَا سَجٰی او په څلورم کبِس اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ ۔

پس دزوال نه څلور رکعته دی په دے کبِس د قرأة قید نشته ۔

دماسپخین دفرضونه پس چه ددوو رکعتو سنتو مؤکدو نیت و تړی چه قِنَا عَذَابَ النَّارِ نه ورسی سلام به نه گرځوی او په زړه کبِس به نیت د دوو رکعتو نفلو وکړی غلے به پاڅی په ولاړے به اَللّٰهُ اَکْبَرُ بے د پورته کولو د لاسونو نه ووائی د سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ نه به شروع وکړی دوه رکعته به پوره کړی په اول رکعت کبِس به اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ الی اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِیْبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِیْنَ ۰ اتمه سیپاره څلورم پاؤ دویم رکعت کبِس اِنَّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ تر اخره دسورة کهف پورے شپاړسمه سیپاره اول پاؤ ۔

مخکښ دماخه د ماښیگر نه چه وخت شی زیات وی څلور رکعته نفل به وکړی دقرأة څه قید نشته ۔

د ماښام نه پس شپږ رکعته دی په هر رکعت کبِس درے درے وارے قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۔ دوه رکعته که په ناسته وکړی درے درے ځله سورة اخلاص پکښ ولولی ثواب ئے حضرت اویس قرنی رحمة الله علیه ته وبخی د غاښونو د دردونو نه به ئے الله تعالی وساتی او که دردونه وی نو وړکے به شی ۔

مخکښ د فرضو د ماسختن نه څلور رکعته نفل دی دقرأت قید پکښ نشته ۔

روستو د فرضونه دوه رکعته په هغه ترتیب کوم چه په سنتو مؤکدو د ماسپخین کښ تیر شوید ے ۔

ترتیبِ ختمِ خواجگان

اول (۱۰۰) سل وارے استغفار ۔ بیا او (۷) وارے فاتحه سره د هر وار بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بیا (۱۰۰) سل وارے درود قادریه شریف ۔ بیا یو کم اتیا (۷۹) وارے اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ سره د هر وار بِسْمِ اللّٰهِ الخ بیا یو دپاسه زر وارے قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ سره د هر وار بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بیا (۷) اوه وارے فاتحه شریف سره د هر وارے بِسْمِ اللّٰهِ الخ بیا (۱۰۰) سل وارے درود شریف بیا

اَللّٰهُمَّ یَا قَاضِیَ الْحَاجَاتِ اَللّٰهُمَّ یَا دَافِعَ الْبَلِیَّاتِ اَللّٰهُمَّ یَا حَلَّ الْمُشْکِلَاتِ
اَللّٰهُمَّ یَا کَافِیَ الْمُهِمَّاتِ اَللّٰهُمَّ یَا مُجِیْبَ الدَّعْوَاتِ اَللّٰهُمَّ یَا شَافِیَ الْمَرْضٰی
اَللّٰهُمَّ یَا خَیْرَ النَّاصِرِیْنَ بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ اَللّٰهُمَّ اٰمِیْن ۔
ټول سل سل وارے

طریقهٔ ختم لوئی بابا رحمة الله علیه

اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّیْطَانِ الرَّجِیْمِ - بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۰ حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَکِیْلُ پنځه سوه وارے اول اخر درود قادری - د مذکوره دعا کانے څو ورپسے سل سل وارے ووائی ۔

پس د ختم نه بعد او وائی چه ما ثواب دد ے ختم پیشکش د روح د محمد مصطفیٰ صلی الله علیه وعلی اٰله واصحابه وسلم او د ټولو انبیاؤ علی نبینا وعلیه الصلوٰة والسلام او د ټولو صاحبینو د سلسلے قادرے مبارکے د صاحبینو د سلسلے نقشبندی مبارکے د ټولو اولیاء رحمة الله علیهم د ټولو مومنانو مسلمانانو په ارواح بخلے دے اَللّٰهُمَّ انْصُرْ مَنْ نَصَرَ دِیْنَ نَبِیِّنَا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَعَلٰی اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَسَلَّمَ وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ ۔ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَ دِیْنَ نَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ مُّصْطَفٰی صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَعَلٰی اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَسَلَّمَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنْهُمْ - اَللّٰهُمَّ اهْدِ مَنْ اَعْرَضَ دِیْنَ نَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَعَلٰی اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَسَلَّمَ اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ عَلٰی اُمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَعَلٰی اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَسَلَّمَ - اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِاُمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَعَلٰی اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَسَلَّمَ - اَللّٰهُمَّ تَجَاوَزْ عَنْ اُمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَعَلٰی اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَسَلَّمَ بیا د خپل مقصود دپاره په شریعت وغواړی ۔

ما داد ختم شریف ترتیب لیکه چه یو مریض راغے صاحب مبارک ته د خپه مرض د شفا دپاره دم وغوښتو هغوئی مبارک کوره وفرمایل د دره د بچائے لاس کیده او چه زه خه وایم هغه وایه مریض هغسے وکره صاحب مبارک دم شروع کړو ما هغه دم ولیکه چه د صاحب پرے نظر شو نو د هغه دم او د خه نورو دمونو ارشاد او اجازت ئے وفرمایه زه هغه دمونه د فائدے د عام کولو په غرض لیکم - اجازت د صاحب مبارک نه واخلئ (طالب دعا محمد گل رحیم اسماری ۲۸ ذی الحجه ۱۳۹۲ھ)

هغه دم دا دے: بِسْمِ اللّٰهِ اَعُوْذُ بِعِزَّةِ اللّٰهِ وَقُدْرَتِهٖ مِنْ شَرِّ مَا اَجِدُ ۔ اووه وارے به هائے د درد باندِ به ئے لاس ایخے وی ۔ چه د چادر دوی هغه به ئے وائی او که د هغه نه وی یاد نو ورسره به وئیلے شی

۱۔ د باد و دپاره اووه (۷) خلویښت (۴۰) چله سورة فاتحه ۔ سورة اخلاص اول اخر درے درے وارے درود شریف

۲۔ د ټول سود پاره نه (۹) وارے سورة فاتحه او سورة اخلاص

۳۔ د نیم سیری دپاره درے درے وارے سورة فاتحه ۔ او سورة اخلاص

۴۔ د نری رنځ دپاره بلکه د هر قسم تبے دپاره یو خلویښت وارے سورة فاتحه او سورة اخلاص

۵۔ د دشمن د دفع دپاره: اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ - بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۰ عَسَی اللّٰهُ اَنْ یَّجْعَلَ بَیْنَکُمْ وَبَیْنَ الَّذِیْنَ عَادَیْتُمْ مِّنْهُمْ مَّوَدَّةً ۰ پنځه سوه وارے اول اخر سل سل وارے درود شریف قادریه ۔

د دفع سحر دپاره: د ماسختن د مانځه نه روستو اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۰ قَالَ مُوْسٰی مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ اِنَّ اللّٰهَ سَیُبْطِلُهٗ اِنَّ اللّٰهَ لَا یُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِیْنَ ۰ هر څومره چه ئے ووائی ۔

د قرض ادا دپاره په اخره شپه کښ استغفار چه څومره ډیرے ووائی نو ذر خلاصیږی

د ترقی د علم دپاره - اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ - بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ط سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَآ اِلَی حَکِیْمه هر مانځه پسے درے وارے -

هر مانځه پسے لس وارے اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْتَعِیْنُكَ بِكَ عَلٰی طَاعَتِكَ -

هر مانځه پسے لس وارے یَا قُدُّوْسُ -

هر مانځه پسے اَللّٰهُمَّ رَبِّ اشْرَحْ لِیْ صَدْرِیْ وَیَسِّرْ لِیْ اَمْرِیْ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِیْ یَفْقَهُوْا قَوْلِیْ سل وارے

د نظر د سترګو دپاره - یَا نُوْرُ - یَا نُوْرُ به پنځوس وارے هر مانځه پسے ولولی د غټو ګوتو په نوکونو به ئے درے وارے شف کړی په سترګو به ئے راکاږی نظر به ئے ښه شی - او نور به ئے نظر نه کمیږی که سترګے ئے خوږوی نو ښے به شی -

د سپوږمۍ دپاره - اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ - بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ط اَمْ اَبْرَمُوْٓا اَمْرًا فَاِنَّا مُبْرِمُوْنَ ه اول اخر درود شریف بیا درے وارے - بیا درے وارے هر وارے به ئے د ښی لاس په مسواک ګوته شف کوی او د سپوږمۍ د ځائے نه به ئے چاپیره ګرځوی -

د ورک شوی دم - یَا جَامِعَ النَّاسِ لِیَوْمٍ لَّا رَیْبَ فِیْهِ اِنَّ اللهَ لَا یُخْلِفُ الْمِیْعَادَ اِجْمَعْ عَلَیَّ ضَالَّتِیْ د ویلو څه مقدار نشته -

دا هم د ورک شوی دم دے - اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ - بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ط اِنَّمَآ اَمْرُهٗٓ اِذَآ اَرَادَ شَیْئًا اَنْ یَّقُوْلَ لَهٗ کُنْ فَیَکُوْنُ ه سل وارے درود قادری مبارک زر وارے دا ایت کریمه بیا سل وارے درود شریف قادری

د طالب العلمی په اول کال حضرت باباجی صاحب د یار حسین شریف حماد دار العلوم ✲ ✲ ✲ بنده ته یوه ارشاد نامه رالیږلے وه - هغه هم دلته د صاحب مبارک په امر درج کوم

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحکم والفتیا بالقول المرجوح جهل وخرق للاجماع (الدر المختار) قال الشامی الحکم والفتیا الخ وکذا العمل لنفسه قال العلامة الشرنبلالی فی رسالته العقد الفرید فی جواز التقلید مقتضی مذهب الشافعی کما قاله السبکی منع العمل بالقول المرجوح فی القضاء والافتاء دون العمل لنفسه ومذهب الحنفیة المنع عن المرجوح حتی لنفسه لکون المرجوح صار منسوخا حاصله ان عند الحنفیة العمل بالقول المرجوح ممنوع مطلقا فی القضاء والافتاء والعمل لنفسه ویضع یمناه علی فخذه الیمنی ویسراه علی الیسری ویبسط اصابعه مفرجة قلیلا جاعلا اطرافها عند رکبتیه ولا یاخذ الرکبة هو الاصح لتتوجه للقبلة ولا یشیر بسبابته عند الشهادة وعلیه الفتوی کما فی الولوالجیة والتجنیس عمدة المفتی وعامة الفتاوی لکن المعتمد ما صححه الشراح ولا سیما المتاخرون کالکمال والحلبی والبهنسی والباقانی وشیخ الاسلام الجد وغیرهم انه یشیر لفعله علیه الصلوة والسلام ونسبوه لمحمد (وهذه الروایة منه غیر ظاهر الروایة کذا فی فتح القدیر) فالاشارة مرجوح متاخرین در مقابله متقدمین مرجوح است وشرح در مقابله متن ومعتمد در مقابله علیه الفتوی پس کردن اشارت مرجوح شد وعمل بر مرجوح خرق اجماع فقها است ومخالفت اجماع باطل است پس مقصود شامی این است که روایت ضعیفه بغیر عقد نیست

نیست پس عبارت مجمع البحار نقل کرده که اشارت کند اختلاف احمد ابن حنبل را بمخاطب و اختلاف شافعی را بمتکلم و لفظ عبارت در البحار ولا تعقد
ثلاثة وخمسين پس حنفی را مخاطبه کند که تو اشارت مکن که مذہب تو منع اشارت است بصیغه مخاطبه اشاره کند مذہب امام احمد حنبل صاحب را
که او اشاره کند بطور ثلاث وخمسین که ابہام را به بند کج کند و خنصر و بنصر و وسطی به بالائے ابہام بنہد و بسبابہ اشارت کند و بصیغه متکلم اشارت کند
بخلاف امام شافعی صاحب را که او اشارت کند بعقد و حلقه و اصطلاح مؤلف این کتاب این است که او جمع کرده در کتاب خود مذاہب اربعه را پس چون
جمع شد مذاہب ثلاثه روایت صیغه امام صاحب و مذہب شافعی و احمد حنبل صاحبان رحمہما اللہ علیہما پس فتوی کرد برین اجماع نه بمذہب امام صاحب رح
که او فتوی کرده است بمنع اشارت در متن پس مدعی خود ثابت کرد که منع اشارت مع البسط کرد و شامی نقل کتب کثیره کرده است
از برائے ثبوت عقد بروایت ضعیفه پس تصریح کند بمذہب خود که لیس لنا سوی قولین الاول وهو المشهور فی المذهب بسط الاصابع
بدون الاشارة الثانی بسط الاصابع الی حین الشهادة فیعقد عندها و یرفع السبابة عند النفی و یضعها عند الاثبات و هذا
ما اعتمده المتاخرون لثبوته عن النبی علیه الصلوة والسلام بالاحادیث الصحیحة ولصحة نقله عن ائمتنا الثلاثة فلذا قال فی
الفتح ان الاول خلاف الروایة والدرایة واما ما علیه عامة الناس فی زماننا مع الاشارة من البسط بدون عقد فلم ار احدا قال
به سوی الشارح تبعا للشرنبلالی عن البرهان للعلامة ابراهیم الطرابلسی صاحب الاسعاف من اهل القرن العاشر واذا عارض
کلامه کلام الجمهور الشارحین من المتقدمین والمتاخرین من ذکر القولین فقط فالعمل علی ما علیه جمهور العلماء لا جمهور العوام
فاخرج نفسك من ظلمة التقلید وحیرة الاوهام واستضئ بمصباح التحقیق فی هذا المقام فانه من فتح الملك العلام و
مراد فتح القدیر وهو خلاف الروایة والدرایة از روایت روایت نادره است کما ذکر فی الکفایة و ذکر محمد فی غیر روایة الاصول
حدیثا عن النبی علیه الصلوة والسلام فی الاشارة الخ ثم قال وفی ظاهر الروایة لا یرفعها و مراد از درایت دلیل ضعیفه است کما ذکر
فی المدارك فی تفسیر قوله تعالی وما تدری نفس بای ارض تموت جعل العلم لله والدرایة للعبد لان الدرایة لا تخلو عن
الختل والحیلة پس اے مومن بیدار باش که غلط نشوی وذکر صاحب المطول فی شرحه المسماة بالسعدیة وهذا الفعل حرام
عند ابی حنیفة و ذکر السید الشریف فی شرح الخلاصة والاشارة بالسبابة کاهل الحدیث وهم الذین یعملون بظواهر الاحادیث
ولا یفرقون بین الناسخ والمنسوخ ویغفلون عن المعانی الفقهیة فیقع لهم الغلط کثیرا و ذکر صاحب عالمگیری و کثیر من المشائخ
لا یرون الاشارة پس معتبر در مشائخ ابو حنیفه است رحمه الله پس معنی عبارت چنان شد فابو حنیفة رح لا یعتقد الاشارة زیرا که مراد از رویت رویت
قلبی است نه رویت بصری۔ و در مکتوبات ذکر کرده است چون در کتب فقه حنفی نیک ملاحظه نموده مے آید معلوم میشود که روایات جواز اشارت
غیر روایات اصول است و غیر ظاهر مذہب است و آنچه امام محمد شیبانی رحمه الله گفته کان رسول الله صلی الله علیه وسلم یشیر و نصنع کما صنع
رسول الله صلی الله علیه وسلم ثم قال هذا قولی وقول ابی حنیفة رضی الله عنه از روایات نوادر است نه روایات اصول کما فی الفتاوی
المضمرات وفی المحیط هل یشیر باصبعه السبابة من یده الیمنی لم یذکر محمد هذه المسئلة فی الاصل وقد اختلفت المشائخ فیه
منهم من قال لا یشیر ومنهم من قال یشیر وذکر محمد فی غیر روایة الاصول حدیثا عن النبی صلی الله علیه وسلم انه کان یشیر
ثم قال هذا قولی وقول ابی حنیفة رضی الله عنه وقد قیل انه سنة وقیل مستحب ثم قال هذا ما ذکروا والصحیح ان
الاشارة حرام وفی السراجیة ویکره ان یشیر بالسبابة فی الصلوة عند قوله اشهد ان لا اله الا الله هو المختار ومن الکبری و
علیه الفتوی وفی جامع الرموز لا یشیر ولا یعقد هو ظاهر اصول اصحابنا کما فی الزاهدی وعلیه الفتوی کما فی المضمرات و
الوالجی والخلاصة وغیرها۔ ہرگاه در روایات معتبره حرمت اشارت واقع شده باشد و بکراهت اشارت فتوی داده باشد و از اشارت عقد
نهی کنند و آن ظاهر اصول اصحاب گویند ما مقلد را از کجا میسر رسد که بمقتضائے احادیث عمل نموده جرأت در اشارت نمائیم و بفتوائے چندین علماء مجتهدین
مرتکب امر محرم و مکروه و منهی گردیم اه وفی التلویح اما الادلة الاربعة فانما هی الدلائل للمجتهد لا للمقلد والدلیل عنده قول المجتهد فالمقلد

يقول هذا الحكم حق عندي لا نه ادى اليه راى ابى حنيفة رحمه الله وكل ما ادى اليه رأيه فهو حق عندي

در مسلک المتقین فرموده سه

ذکر کرد آن بزرگ علاء در تشهد کسے بسبابه
مثل اهل حدیث اشارت کرد گفت در نزد مانهی ای مرد
شافعی گفته است اشارت هست یعنی با اصبع شهادت دست

اخوند درویزه رحمه الله در مخزن فرموده هر خوک چه اشارت په سبابه کا هغه قول د شافعی دے ولے حرام په حنفیانو۔

قاسم صاحب په خپل کتاب فوائد شریعت کښ په باب د محرماتو د مانځه کښ لیکی

د لمسم په وخت د اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا عبده ورسوله ویل اشارت کول په سبابه سره حرام دے لکه مذهب د شافعی رود ے، ص ۹۶

---

۱ عالمگیری۔

(2) سعدیہ شرح مطول — هذا الفعل حرام عند ابی حنیفه

(3) شرح کید ص ۔ سید شریف

(4) فتاوی المضمرات.

(5) محیط

(6) جامع الرموز

(7) زاہدی

(8) والجی

(9) مسلک المتقین

(10) مخزن مصنفہ حضرت اخون درویزه — حرام لکھا

(11) فوائد شریعت قاسم صاحب مصنف — باب محرمات ص ۹۶

(12) فتح القدیر

۱۷ حرام

پیر بهائیانو ته خطاب!

زهٔ د ومره دلوئی حیثیت او تقوی او د پرهیزکارئ خاوند نهٔ یم. چه د ځان نه مشرانو
او په علم او په تقوی کښ زیاتو حضراتو ته خطاب وکړم خو بیا هم زهٔ د ابی ادبی کوم او هغه
چاته چه څو مونږ د حضرت پیر صاحب د نوی کلی شریف نه ئے بیعت کړے وی خپل خیال
ظاهر وم او و رسره و رسره د بے ادبئ معافی غواړم۔

۱ هر کله چه یو سړے په دے اراده چه ځما دنیا او آخرت به شی او خدائے تعالیٰ د نوم
مبارک یادولو توفیق م نصیب شی بیعت وکړی نو بیا پکار دی چه د پیر صاحب تولے خبرے
منی دا سے نه وی چه نیم د پیر صاحب مرید وی او نیم د خپل نفس مرید وی څه خبرے
د پیر صاحب منی او څه نه منی۔ بلکه د بیعت سره سره به خپلے ارادے پریږدی مثلاً پیر صاحب
حکم کوی چه ستا دا لباس د شریعت نه خلاف دے دا په شریعت برابر کړه۔ ستا دا ږیره
د شریعت نه خلاف ده دا په شریعت برابره کړه۔ نسوار۔ چلم۔ سګریټ او نورے
نشے د شریعت نه خلاف دی دا پریږده۔ پټکے سنت دے دا استعمالوه۔ د جماعت
پابندی ضروری ده۔ خپل اولاد بانډ دینی تعلیم کوه۔ خپل ورور مسلمان سره
کینه، بغض، حسد۔ زړهٔ کښ مه ساته۔ په دے ټولو خبرو د حضرت په وینا سره
د شریعت تابعداری ضروری ده۔ مسلمانان خو مونږ هسے هم یو خو اوس په یوه
خاصه دائره کښ د ننه شو۔ نو د عوامو پشان اخلاق عادات اوس مونږ له نه دی پکار
او داسے عادات او علامات ځان کښ پیدا کول پکار دی چه د خپل۔ چم۔ کلی
علاقے، خلق۔ څمونږ د دینداری نه متاثر شی او د دے شوق مند شی چه دا د
فیض چینه کوم ځائے ده چه مونږ هم دا فیض حاصل کړو۔

۲ څمونږ بعضے رونړه د پیر صاحب په مخکښ د نورو پیر بهائیانو۔ یا د نورو پیرانو غیبت
کوی او سپکه بیانوی ځما مخکښ یو ورځ دا واقعه پیښه شوه ماته ډیره بده لښکاره شوه
پیر صاحب خو یو دریاب دے بد ے خبرو پروانه لری خو مرید له دا مناسب نه دی۔ بلکه
ده له مناسب دی چه هر کله د پیر صاحب سلام له د تلو اراده وکړی نو خپل نزدے پیر بهائیانو
سره د مشوره وکړی شاید چه هغوی و رسره ملګری شی او که دا سے و نه شوه نو بیا د
د خپلو پیر بهائیانو د طرف نه سلام عرض کړی او نورے قصے د نه غړی۔ د پیر صاحب
کیناستو۔ پاڅیدو۔ خبرو۔ خوړلو۔ څکلو۔ نه د تعلیم او عبرت اخلی او بس۔

بنګ محمد ګل رحیم اسماری مالک کتب خانهٔ رحیمیه پېښور ښار